

Боянъ.

Брате, Обръне, извѣсти ли ся за случкы-тѣ въ Прѣславъ?

Обрънъ.

Боляринъ-тѣ, Мирко, кога то заедно съ владыкѣ-тѣ и другы-тѣ боляры посѣщвать Свѣтослава и ся разговарвать съ него, увѣрява мя, какво Рускый князь иска да бѣде нашъ пріятель и да прѣдаде прѣстола на законныя му наслѣдникъ. Заради това и ся обѣщава да принуди Византійскый съвѣгъ за да отпусти царскы-тѣ сынове.

Боянъ.

Не е нуждѣ за тѣхъ: тѣ сѣ отпуснѣте отколѣ, и днесъ сѣ въ Прѣславъ. Стига само той да остои на думѣ-тѣ си.

Обрънъ.

Що думашъ? тѣ сѣ въ Прѣславъ! Какъ може това?

Боянъ.

Прѣдъ всичко друго азъ съмь ималъ грыжѣ за тѣхно-то освобожденіе. Тайны-тѣ срѣдства, що употрѣбихъ въ Византійѣ, имъ дадохъ свободѣ-тѣ. Въ Цариградъ ходи слухъ, че магіосникъ-тѣ Боянъ, кой-то отрѣза главѣ-тѣ на царь Симеоновый образъ, каченъ на Белерофона коня, и направи въ истыя день и въ истыя часъ да умре Симеонъ, той сѣщій Боянъ е прѣправиль невидимы Петровы-тѣ сынове, като съ магыѣ-тѣ си гы прѣобразиль на